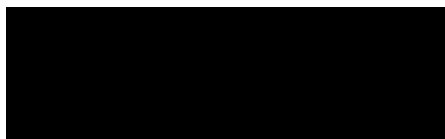

Ministerstwo Zdrowia

Departament
Równości w Zdrowiu

RZZR.055.3.2025.JK
Warszawa, 19 stycznia 2026

Szanowna Pani

w odpowiedzi na petycję z 13 grudnia 2025 r. w sprawie bezpieczeństwa kobiet po opuszczeniu szpitala po porodzie, polegającego na zapewnieniu przez podmiot leczniczy transportu kobiety do domu, gdy nie ma osoby, która mogłaby ją odebrać, proszę o przyjęcie poniższych informacji.

Warunki realizacji bezpłatnego transportu świadczeniobiorcy po hospitalizacji zostały określone w art. 41 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tj. Dz. U. z 2025 r. poz. 1461).

Zgodnie z powyższym świadczeniobiorcy, na podstawie zlecenia lekarza ubezpieczenia zdrowotnego lub felczera ubezpieczenia zdrowotnego, przysługuje bezpłatny przejazd środkami transportu sanitarnego - w przypadku dysfunkcji narządu ruchu uniemożliwiającej korzystanie ze środków transportu publicznego, w celu odbycia leczenia - do najbliższego podmiotu leczniczego udzielającego świadczeń we właściwym zakresie i z powrotem.

Zgodnie z §7 rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu leczenia szpitalnego (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 870, ze zm.) w sytuacji, gdy świadczeniobiorca nie spełnia warunku, o którym mowa w ww. art. 41 ust. 2 ustawy, może skorzystać z transportu, który jest w 40% finansowany ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia, a w 60% przez świadczeniobiorcę, w przypadku:

- 1) chorób krwi i narządów krwiotwórczych,
- 2) chorób nowotworowych,
- 3) chorób oczu,
- 4) chorób przemiany materii,
- 5) chorób psychicznych i zaburzeń zachowania,
- 6) chorób skóry i tkanki podskórnej,
- 7) chorób układu krążenia,
- 8) chorób układu moczowo-płciowego,
- 9) chorób układu nerwowego,
- 10) chorób układu oddechowego,
- 11) chorób układu ruchu,
- 12) chorób układu trawiennego,
- 13) chorób układu wydzielania wewnętrznego,
- 14) chorób zakaźnych i pasożytniczych,
- 15) urazów i zatruć,

16) wad rozwojowych wrodzonych, zniekształceń i aberracji chromosomowych
- gdy ze zlecenia lekarza ubezpieczenia zdrowotnego lub felczera ubezpieczenia zdrowotnego wynika, że świadczeniobiorca jest zdolny do samodzielnego poruszania się bez stałej pomocy innej osoby, ale wymaga przy korzystaniu ze środków transportu publicznego pomocy innej osoby lub środka transportu publicznego dostosowanego do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Odebranie pacjenta ze szpitala jest obowiązkiem przedstawiciela ustawowego pacjenta albo osoby, na której w stosunku do pacjenta ciąży ustawowy obowiązek alimentacyjny.

Zapewnienie powrotu do domu pacjenta, którego stan zdrowia nie wymaga hospitalizacji nie jest świadczeniem zdrowotnym, a zatem jego organizacja i związany z nim koszt nie może spoczywać na podmiocie leczniczym.

Z wyrazami szacunku

Dagmara Korbasińska-Chwedczuk
Dyrektor
/dokument podpisany elektronicznie/